

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 987-ҳадис

* لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي يَطْرُفُ عَلَى النَّاسِ تَرْدُهُ الْقُمَّةُ وَالْقُمَّاتُ، وَالْتَّمَرَةُ وَالْتَّمَرَاتُ، وَلَكِنَّ الْمِسْكِينَ الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًّا يُعْنِيهِ، وَلَا يُقْطَنُ لَهُ فَيُنَصَّدَّقُ عَلَيْهِ، وَلَا يَقُومُ فَيَسْأَلُ النَّاسَ.

(رواه الشیخان)

Одамлар атрофига тиланчилик ниятида айланиб юрганида бир ё икки луқма ва бир ёки иккита хурмо бериладиган киши мискин эмас, балки ҳақиқий мискин ўзини беҳожат қиласидиган бойлик топа олмайдиган ва садақа қилинадиган аҳволи номаълум киши ҳамда одамлардан тиланчилик қилиш учун юрмайдиган инсондир.

Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

